

OPGANG VAN HET KURSAALORKEST

Toen RINSKOPF zijn carrière als dirigent van het Kursaalorkest begon, musiceerde het gezelschap nog vanop een soort centrale kiosk (OIOP1, nr. 112).
Pas sedert 1894 musiceerde het orkest vanop een speciale tribune (OIOP1, nr. 113).

Eind 1893 werd een voorlopige constructie opgetrokken om de accoustiek te testen. In januari 1894 hadden daarmee orkest- & orgelproeven plaats : die testconcerten gingen door met een beperkt orkest, gedirigeerd door RINSKOPF en met Léandre VILAIN aan het orgel. Een jury beoordeelde de proeven en gaf tenslotte haar fiat voor de bouw van die definitieve tribune (1).

Talrijk zijn de foto's en prentkaarten die ons RINSKOPF en zijn musici tonen, geïnstalleerd op hun tribune met boven hen het majestatische orgelfront en de pronkerige lusters!

Onder RINSKOPF zou het Kursaalorkest een forse uitbreiding beleven : eerst uitbreiding van de strijkersgroep, dan verdubbeling van de blazers... Zo groeide het orkest tot een ensemble van 80, 100 en in de piekjaren 1906-1907 zelfs van 150 man! Dat was dan ook het absolute hoogtepunt. Met zo'n quantiteit aan musici was het orkest dan ook alle laat-romantische werken perfect de baas.

In diezelfde jaren 1906-1907 was Pietro LANCIANI de 2e dirigent naast Léon RINSKOPF.

Ontleden we eens de foto die als plaat 14 afgedrukt is in het album "Kursaal 100; 1875-1975" door Frank EDEBAU & Yvonne VYNCKE gepubliceerd.
We zien dat het orkest niet minder dan 10 contrabassen telde, iets wat heden ten dage nog slechts heel heel uitzonderlijk voorkomt. De overige strijkers zijn kwantitatief zeker in proportie tot die 10 bassen. Daarbij komen zo maar eventjes 4 harpen, en op de foto tellen we ook niet minder dan 5 trompettisten.

Aan het orgel zien we de grote virtuoso Léandre VILAIN met achter hem het imposante orgelfront (2). Werkelijk een zeer majestatisch gezicht!

De man met de baard, vooraan op het rostrum is natuurlijk LEON RINSKOPF zelf.

X X X

RINSKOPF ALS SOCIETY-MAN

Zijn talrijke ambtsbezigheden beletten RINSKOPF niet druk deel te nemen aan het society-leven van onze stad : Hij was een van de medestichters van de "Compagnie du Rat Mort" in de schoot van de "Cercle Coecilia".

Zo komt het dat we hem zien op de 2 gekende foto's die ons de "mannen van 't eerste uur" der "Rat Mort" tonen.

Op een van die foto's, ook afgedrukt in Y. VYNCKE's "Kent u ze nog de Oostendenaars?" als plaat 4, zien we RINSKOPF en zijn vrienden te gast bij Gustave CNUUDE, gezeten aan de feesttafel. Op de foto' herkennen we onder meer ook Emile BULCKE en James ENSOR. RINSKOPF is de vierde van rechts, gezeten aan tafel.

Dirigent Leon Rinskopf

Het grote kursaalorkest (1904)

Mr. Louis HILLIER begs to announce a **MUSICAL FESTIVAL** to take place at **QUEEN'S HALL**

JUNE, 1905
the 1st, 2nd, 3rd, 6th, 7th & 8th

OSTEND
KURSAAL ORCHESTRA
(125 Performers)
Conductor: **Mons. Léon RINSKOPF**

EMINENT SOLOISTS
And the

TICKETS
10 8 7 6 5 -
2 8 and 7 -

Telephone: 1080 Mayfair
Telegrams: "LORCHERS, LONDON."

From usual Agents and from
THE UNIVERSAL AGENCY,
1, Crawford Street, W.

Met Rinskopf te Londen (1905)

Het looze vissertje in de Leopoldschool

RINSKOPF schreef ook het "lijflied" van de nobele Compagnie.

In zijn "Discours en noble langage de chevalerie" van 1903, afgedrukt in ENSOR's "Mes Ecrits", bespreekt de Oostendse kunstschilder op de hem eigen manier de figuur van RINSKOPF :

Saluons, chers rats, amis et chevaliers, l'écu de Rinskopf, c'est le dernier !

Rinskopf le noctambularde. Gros Gantois malicieux, adore le Pommard et raconte volontiers des histoires grasses à lard, toutes sylvestriennes, fleurant à la fois parfum des belles fleurs et des schollis chères à l'odorat gantois.

Ce maëstro, né coiffé, a trouvé une asperge dans sa giberne et carrément en a fait un bâton de chef d'orchestre.

A transformé son orchestre en atelier d'astiquage et ses musiciens en foubisseurs de cuivre et rétameurs de casseroles.

Ce narcisse narquois et finassier se mire volontiers dans les beaux cuivres du monde, c'est là l'unique mérite de l'orchestre du Kursaal d'Ostende. Infatué de sa personne, las de montrer son postérieur au public féminin, notre coquet maëstro né malin a fait renforcer par ordre supérieur, les cuivres de l'orchestre; actuellement de tous les coins du Kursaal, le public féminin contemple son visage en plein et son profil de beau admirablement reflété, de tous côtés, par des bombardons, les trompettes, les cors, les bugles, les pistons, les trombones, les cymbales, les tubas, etc., etc.

Maintenant, chers rats, amis et compagnons, célébrons sur l'air des "Beaux pompiers", la beauté du plus beau des rats. Chantons sa beauté toute entrombonnée, empi-tonnée, casserolée et traderidera; il faut chanter, en vérité : Rinskopf n'est pas laid!

(Sur l'air des Beaux Pompiers :)

Quand le beau Rinskopf, fier comme Narcisse,
Arrive au Kursaal pour s'y faire admirer
 Troulouboum!

On astique d'abord dans tout l'édifice
Les gros bombardons pour qu'il puisse s'y mirer
 Dzim la itou, Dzim la itou!
 Soufflons avec rage

Braquons bien nos instruments vers son pur visage,
Tous les échos sonnans très faux,
 Diront : Rinskopf est beau!

RINSKOPF nam ook het erevoorzitterschap waar van het "Chorale des Pêcheurs" dat door J. KEURVELS geleid werd (zie Le Carillon, 19-20 februari 1910). Het koor werd gesticht in 1902 en in 1910 omgedoopt tot "Het Loze Vissertje".

Norbert HOSTYN

(vervolgt)

Nota's :

1. Zie N. HOSTYN, Oostendse bouwmeesters. Auguste Verraert, in : De Plate, september 1977, P. 4.
2. Zie N. HOSTYN, De orgelkunstenaar Léandre VILAIN, in : Ostendiana IV, Oostende, 1982 (ter perse).